

3.9.2008, Atlanta (stát Georgia)

Včera večer jsme dorazili do Atlanty. Hned jsme se šli podívat do Walmartu, aby si David připomněl, kde celkem 9 měsíců dřel jako černocho. Potom už nás uvítal Ďura s Leou v jejich domečku a konečně jsme se mohli po dvou nocích v Koa kempech (do kterých jsme přijeli vždy v noci a ráno před sedmou odfrčeli, abychom se vyhlí procesu inkasa ☺) pořádně vyspat.

Ve středu ráno jsme se jeli podívat do centra města. V Atlantě jsou děsné vzdálenosti, které se tu měří minutami strávenými v autě. Četli jsme, že urbanistické řešení Atlanty nutí obyvatele strávit denně v průměru 34 mil v autě!

Atlanta je město Coca Coly a tohle je on, druhý Edison – pan doktor John S. Pemberton, který v roce 1886 vynalezl tento úžasný hnědý nápoj.

V muzeu Coca Coly byla ochutnávka nápojů ze všech kontinentů, ukázky různých reklam, výrobní linka a hlavně super 4D promítání pohádky o Coca cole, kde kromě 3D obrazu bylo i doprovodné čtvrté D, třeba foukání větru, cákání vody, naklánění sedadel a dokonce nás něco píchlo do zad, když na plátně letěly vážky. Romanka z toho byla vyplesklá, jak ta sklerotická ryba v Zachraňte Nemo, David už to viděl před pěti lety.

Nefér pracovní podmínky.

Sřřediskem Olympijských her, které se zde konaly v roce 1996 je Centennial Park. Pouští zde hudbu, se kterou je sladěná fontána a je to tu moc fajn.

Atlanta je sídlem CNN, jedné ze 14ti televizních sítí vybudovaných Tedem Turnerem.

Podzemní „Underground Atlanta“. Dříve tudy projížděly vlaky, dnes je zde spousta obchůdků se vším možným.

Dvě věci jsou jasné: 1) Atlanta je město černochů; 2) Vaří tu móóóoc dobře ☺.

Americká prádelna je bájo! Kromě velikých praček a sušiček (kvůli vysoké vlhkosti vzduchu tu prádlo schne děsně pomalu) je tam telka a spousta místních tlust'ochů. Když jsme dávali prádlo do pračky, měla jsem pocit, že nás někdo pozoruje. Tak se kouknu na pravo a pár centimetrů ode mě měla na pračce položenou hlavu malá (tedy relativně 😊),

asi 13letá tlustá holčička s knírkem a zbožně nás pozorovala. Hned se mě zeptala, odkud jsme. Řekla jsem, že z České republiky v Evropě a holčička koukala jako husa do flašky. Když jsme zapli pračku, šli jsme se podívat do vedlejšího obchoďáku – jako praví amíci.

